

5. Хыджретъ, или бѣгъ Мухаммедовъ изъ Меккѣ въ Медине, 622 л. по Р. Х.

§. 3.

Всеобща-та исторія ся дѣли на три главны части: на Древнѣ (старѣ), Срѣднѣ и Новѣ Исторіѣ.

Древня-та исторія, на коѣ-то начало-то ся губи въ мракъ отъ баснословіе, свръшыя ся съ V-ый вѣкъ отъ Христіанско-то лѣточисленіе, то е, кога-то паднѣ Западна-та Римска Имперія, древнѣ языческий животъ изчезнѣ и съ христіанскы-ты Германскы и Славянскы дръжавы родихѣ ся новы формы за дръжавно правленіе.

Срѣдня-та исторія ся начина отъ край пятый вѣкъ и трае до XV вѣкъ, т. е. до кога-то съ изнамѣрваніе Книгопечятнѣ, съ употребленіе пушечный прахъ, съ открытіе морскы пѣтища и Америкѣ и съ реформаціѣ-тѣ ствѣршено ся измѣнили дѣла-та и отношенія-та на Европѣ.

А Нова-та исторія заключава въ себе врѣмя-то отъ XV-ый вѣкъ досега.

§. 4.

Прѣдмѣты-ты въ исторіѣ-тѣ разрѣждать и излагать двояко: или глѣдѣть само едно мѣсто, та описывать събытія-та на отдѣльны народы непрѣкъснѣ отъ начало до конецъ (това е етнографическы или народоописателный начинъ за излаганіе исторіѣ); или излагать по врѣмя, т. е. дѣлять врѣмя-то, что е истекло отъ однѣ епсхѣ до другѣ на по-малко дѣловѣ — періоды, на прѣгладѣвать и излагать